

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobce: M. Z., nar. X,
bytem X
zastoupený JUDr. Emilem Fleglem, advokátem,
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,
proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje,
se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. KK/371/DS/25-3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. KK/371/DS/25-3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 269,40 Kč, a to k rukám jeho zástupce, JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Předmět řízení

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. KK/371/DS/25-3 (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 18. 12. 2024, č. j. 51135/OD-P/24 (dále též jen: „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“). Jím byl žalovaný shledán vinným jednak ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“), kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 21. září 2024, v čase od 16:32 hodin do 16:35 hodin, v obci Dalovice, na ul. Borská a následně po odbočení z ul. Borská na účelové pozemní komunikaci, řídil osobní vozidlo zn. VW Passat, SPZ X a po zastavení vozidla se na výzvu policisty odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem; jednak ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod ZSP, kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 21. září 2024, v čase od 16:32 hodin do 16:35 hodin, v obci Dalovice, na ul. Borská a následně po odbočení z ul. Borská na účelové pozemní komunikaci, řídil osobní vozidlo zn. VW Passat, SPZ X a při jízdě úmyslně nerespektoval pokyn policisty k zastavení vozidla davaný zvukovým a světelným výstražným nápisem „STOP POLICIE“, kdy nezastavil a dál pokračoval v jízdě. Tím žalobce porušil § 4 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. f) ZSP. Za to mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 32 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel v délce trvání 22 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Žalobce tvrdí, že žalovaný pochybil, neboť rozhodl o jeho odvolání, které bylo blanketní, aniž by byl řádně vyzván k odstranění jeho vad, přestože signalizoval, že odvolání míní o důvody doplnit.

Obsah žaloby

3. V žalobě žalobce uvedl, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podané jeho zmocněncem neobsahovalo náležitosti podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též jen: „*správní řád*“), správní orgán I. stupně, potažmo žalovaný tak byl povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a pomoci žalobci nedostatky podání odstranit nebo je k jejich odstranění vyzvat a stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu. Správní orgán I. stupně ani žalovaný tak neučinil. Žalovaný rozhodl o odvolání, aniž by znal odvolací důvody. Takový postup je však nezákonný. Žalobce citoval rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, č. 1578/2008 Sb. NSS, dle něž neobsahuje-li odvolání odvolací námitky a odvolatel požádá o stanovení lhůty k doplnění odvolání, je správní orgán povinen takovou lhůtu stanovit.
4. Odvolání žalobce splňovalo náležitost specifikace rozhodnutí a rovněž náležitost rozsahu, zatímco absence konkrétních rozporů s právními předpisy a absence tvrzené nesprávnosti předcházejícího řízení byla nahrazena žádostí o poskytnutí dodatečné lhůty k doplnění odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5. Žalovaný zcela odtrženě od obsahu odvolání posoudil žalobcovu žádost nikoliv jako žádost o prodloužení či stanovení lhůty k doplnění náležitostí odvolání, nýbrž jako stanovení lhůty k prostudování spisu. Tím se dopustil toho, že rozhodoval o odvolání, aniž by znal námitky, které hodlal žalobce v doplnění svého odvolání uplatnit. Takový postup žalovaného považuje za zcela nepřipustný a naprosto v rozporu s ustanoveními správního řádu a také s čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
6. Dále žalobce citoval rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, ze kterého se podává, že v případě, nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a pomoci odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzvat a poskytnout přiměřenou lhůtu. Nic na povinnosti správního orgánu nemění skutečnost, že odvolatel k chybějícím odvolacím důvodům pouze uvedl, že odůvodnění odvolání předloží do 14 dnů. Takto formulovaným odvoláním dal odvolatel jednoznačně najevo, že odvolání hodlá doplnit ještě o odvolací důvody.
7. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce podal blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil o důvody. Žalobce byl skutečně osobně vyzván k doplnění odůvodnění odvolání, nikoliv však jeho zmocněnec. Takový postup je ovšem jednak nelogický, když správní orgán I. stupně komunikoval výhradně se zmocněncem žalobce, jemu zaslal rozhodnutí, ale následně k doplnění odůvodnění odvolání vyzval výhradně žalobce, který sám žádné odvolání nepodal a nemohl tedy nepodané odvolání ani odůvodňovat. Takový postup je nezákonný, neboť podle § 34 odst. 2 správního řádu se s výjimkou případů, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Doplnění odůvodnění odvolání přitom není případ, kdy by měl zastoupený něco osobně vykonat. Doručení výzvy žalobci nadto nemělo účinky pro běh lhůt, tedy doručení výzvy k doplnění odůvodnění žalobci nerozeběhlo lhůtu pro doplnění odůvodnění odvolání, a ta tak ani nikdy marně neuplynula.
8. Žalobce shrnul, že jelikož odvolání neobsahovalo veškeré náležitosti, je třeba jej považovat za blanketní. Správní orgán byl v takovém případě povinen žalobce vyzvat k doplnění jeho odůvodnění. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nevyzval zmocněnce žalobce k odstranění vady odvolání, čímž bylo správní řízení zatíženo podstatnou procesní vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný nespороval, že výzva k doplnění odvolání byla chybně doručována přímo žalobci, a že je skutečně nutné, aby správní orgány k doplnění blanketního odvolání vyzvaly i v situaci, kdy sám účastník, resp. zmocněnec avizuje, že odvolání v nějakém termínu, který si sám stanovil, doplní. Není ani sporu o tom, že je judikatura správních soudů v tomto směru víceméně konzistentní a připouští jen ojedinělé výjimky z této povinnosti, což nastává především v případě procesně abuzivního jednání. K tomuto závěru došel NSS v usnesení ze dne 4. 5. 2023, č. j. 5 As 69/2022-17.
10. Žalovanému je z jeho činnosti známo zapojení zástupce žalobce do právně abuzivních praktik, příkladem uvedl žalovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 5. 2024, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

č. j. 55 A 4/2024-32. V této věci se však na ně nelze odvolávat, neboť žalovaný ani správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí nikterak zneužitím práva neargumentovali a ani je žalobci či jeho zmocněncům nepřipisoval. Zástupce žalobce ve spolupráci s žalobcem či případně jeho tehdejšími zmocněnci využili chyby správního orgánu I. stupně a nebránili tomu, aby žalovaný stoupl na procesní minu, kterou mu nevědomky nastražil správní orgán I. stupně. Subjektivně je možné si postesknout, že je normální případné chyby v komunikaci odstraňovat a předat výzvu zmocněnci, žádná právní předpis ale povinnost takového hodnotově racionálního chování žalobci neukládá.

11. Je tedy pravdou, že správní orgán I. stupně adresoval výzvu k odstranění vad odvolání žalobci, ačkoliv z obsahu spisu vyplývá, že byl v daném řízení zastoupen zmocněncem. Tento postup nebyl v souladu s § 34 a zřejmě ani s § 37 odst. 3 správního řádu, a tudíž výzva k doplnění nemá účinky na běh lhůt. Současně však platí, že jakékoli procesní pochybení je třeba hodnotit z hlediska jeho vlivu na zásah do právní sféry účastníka řízení. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2017, č. j. 30 A 35/2015-32, se vyjadřoval k podobné situaci a uzavřel, že nelze dovozovat, že by každé pochybení správních orgánů bez dalšího mělo vliv na zákonnost rozhodnutí. I když ve věci bylo podáno pouze blanketní odvolání, žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela dostatečně přezkoumal. V posuzovaném případě by žalobce mohl pouze s velkými obtížemi i v případě doplnění důvodů podaného odvolání jakkoli zpochybnit zjištěný skutkový stav, případné doplnění by tak nemělo žádný podstatný dopad na samotné rozhodování žalovaného.
12. V projednávané věci žalobce nijak neuvedl, jaké konkrétní právo mu mělo být nesprávně adresovanou výzvou upřeno. Neoznačil, jaké skutečnosti nebo důkazy by býval uvedl, pokud by byla výzva adresována jeho zmocněnci. Rovněž nevznesl žádnou jinou námitku proti vedení řízení, ani nezpochybňoval zjištěný skutkový stav. Z dosavadního průběhu správního řízení a důsledného vypořádání všech námitek správního orgánu I. stupně lze v podstatě vyloučit, že by se rozhodnutí žalovaného mohlo podstatně lišit, i pokud by byl žalobce vyzván k doplnění odvolání.

Posouzení věci

13. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalovaný na výzvu soudu, aby se k této možnosti vyjádřil, nereagoval ani ve stanovené lhůtě, ani až do vyhlášení tohoto rozsudku. Jeho souhlas se proto v souladu s citovaným ustanovením s. ř. s. presumuje.
14. Žaloba je důvodná.
15. Jediný žalobní bod tvoří žalobcova námitka, podle níž správní orgány porušily jeho práva, když proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal toliko blanketní odvolání, v němž signalizoval, že je míní doplnit, ale nebyl k tomu procesně řádně vyzván, a žalovaný tak o jeho odvolání rozhodoval bez znalosti konkrétních důvodů, které jej vedly k jeho podání.
16. Dle § 33 odst. 1 správního řádu: „Účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“ Ustanovení § 33 odst. 3 správního řádu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stanoví: „Zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li v plné moci výslovně dovoleno, že tak může učinit, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“

17. Podle § 34 odst. 1 správního řádu: „Zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.“ Dle druhého odstavce tohoto ustanovení: „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“
18. Podle § 37 odst. 1 správního řádu: „Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“ Dle druhého odstavce téhož ustanovení: „Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo ji provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právníká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“ Ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu stanoví: „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“
19. Dle § 82 odst. 1 správního řádu: „Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.“ Podle druhého odstavce tohoto ustanovení: „Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.“
20. Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dle též jen: „PřestZ“): „Odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.“
21. Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.
22. Přestupkové řízení se žalobcem bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 11. 2024, které bylo žalobci doručeno do jeho datové schránky téhož dne spolu s předvoláním k ústnímu jednání nařízenému na 11. 12. 2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

23. Dne 10. 12. 2024 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plní moc ze dne 9. 12. 2024, kterou žalobce zmocnil ke svému zastupování v přestupkovém řízení pana R. N. s tím, že „zmocněnec může v souladu s ust. § 33 odst. 3 SprŘ udělit plnou moc jiné osobě, aby ve věci jednala místo něj.“ Současně byla správnímu orgánu I. stupně doručena i plná moc ze dne 10. 12. 2024, kterou pan R. N. zmocnil paní N. R. „k tomu, aby za něj jednala v řízení vedeném u správního orgánu: Magistrát města Karlovy Vary pod sp. zn. 43309/OD-P/24/Ka“.
24. N. R. pak zastupovala žalobcova zmocněnce během ústního jednání dne 11. 12. 2024. Následně žalobcův zástupce R. N. zaslal správnímu orgánu I. stupně dne 17. 12. 2024 vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 30. 12. 2024 mu rovněž bylo doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 18. 12. 2024.
25. Dne 7. 1. 2025 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno panem R. N. odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jeho obsahem je rekapitulace obsahu výrokové části tohoto rozhodnutí, které následuje věta: „Pro náročnost věci žádám správní orgán o stanovení lhůty k doplnění v délce 30-ti dnů ode dne doručení podání usnesením vydaným správním orgánem a doručeným do datové schránky zmocněnce.“
26. Správní orgán I. stupně dne 8. 1. 2025 vyhotovil výzvu k doplnění podaného odvolání, a to s odkazem na § 82 odst. 2 správního řádu a § 37 odst. 3 správního řádu. K odstranění vad podaného odvolání stanovil žalobci lhůtu 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy. Jak se podává z doručenky datové zprávy, již byla tato výzva obsahem, byla výzva doručena tzv. fikcí dne 20. 1. 2025, a to přímo žalobci.
27. Na výzvu k odstranění vad odvolání nikdo nezareagoval; dne 31. 1. 2025 předává správní orgán I. stupně spisový materiál s odvoláním k rozhodnutí žalovanému. O tom správní orgán I. stupně vyrozuměl přípisem ze dne 30. 1. 2025 žalobcova zmocněnce, R. N.
28. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí dne 24. 2. 2025 a doručil je žalobcovu zástupci, R. N. Své rozhodnutí zaslal na vědomí také žalobci.
29. Z této rekapitulace je zřejmé, že správní orgán I. stupně v projednávané věci pochybil, pokud výzvu k odstranění vad podaného odvolání adresoval a doručil žalobci, místo aby ji doručil jeho zástupci (ostatně o této skutečnosti není s ohledem na obsah vyjádření žalovaného k podané žalobě mezi účastníky zjevně sporu). Tato povinnost mu vyplývala přímo z § 34 odst. 2 správního řádu. Odstranění vad odvolání totiž nepochybně není případem, kdy má zastoupený něco osobně vykonat. Žalobce byl v přestupkovém řízení zastoupen zástupcem R. N., s nímž správní orgány také po celou dobu řízení řádně jednaly. Adresování výzvy k odstranění vad odvolání, jež měla být rovněž zaslána právě žalobcovu zástupci, lze tak spíše považovat za ojedinělý procesní lapsus, nicméně jeho důsledky jsou pro osud napadeného rozhodnutí fatální. Jde o závažnou procesní vadu, která mohla mít vliv na zákonnost či správnost napadeného rozhodnutí, pročez k ní nelze nepřihlížet ve smyslu § 75 odst. 3 s. ř. s.
30. K tomuto závěru vedly soud následující úvahy. Především je nutno zdůraznit samotný smysl zastoupení. Účel institutu zastoupení spočívá v pomoci účastníkovi řízení, v lepším hájení jeho práv a celkově v zefektivnění řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011–81, nebo ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015–46). Jakkoli si je soud vědom

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

toho, že právě v přestupkových řízeních týkajících se přestupků na úseku dopravy, je relativně často zastoupení zneužíváno v rozporu se svým smyslem naopak ke komplikaci procesního průběhu řízení, a tyto případy je pak nutno řešit jiným způsobem, např. v podobě nepřiznání zastoupení právních účinků (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011-81), nic z dosavadního obsahu správního spisu nesvědčí o tom, že by taková situace nastala v projednávané věci. Proto je třeba jako nedůvodné odmítnout poukazy žalovaného na to, že žalobcův zástupce v probíhajícím soudním řízení se v jiných případech účastní procesně abuzivních praktik.

31. Právě citovanému účelu institutu zastoupení slouží navazující právní úprava, podle níž zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného a z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 34 odst. 1 a 2 správního řádu), resp. že se písemnosti doručují přímo zástupci, leda má zastoupený něco osobně vykonat (§ 34 odst. 2 správního řádu). Zákon dokonce zastoupeného chrání do té míry, že doručení písemnosti zastoupenému nemá vliv na běh lhůt, pokud zákon nestanoví jinak (§ 34 odst. 2 správního řádu).
32. Správní orgán I. stupně tedy byl nepochybně v projednávané věci povinen doručit výzvu k odstranění vad podaného odvolání jeho zástupci, nikoli samotnému žalobci. Lze navíc podotknout, že s ohledem na citované pravidlo obsažené ve druhé větě ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu doručením této výzvy žalobci ani nepočala běžet stanovená pětidenní lhůta k odstranění vad tohoto odvolání. Správní orgán I. stupně tedy ani neměl spisy s odvoláním předkládat dne 31. 1. 2025 žalovanému, neboť jím stanovená pětidenní lhůta k odstranění vad odvolání nemohla marně uplynout, když ani nepočala běžet.
33. Je-li pak podle § 37 odst. 3 správního řádu povinností správního orgánu pomoci podateli odstranit vady jeho podání, musí tato povinnost u zastoupeného účastníka rovněž směřovat právě k jeho zástupci, nikoli k samotnému zastoupenému účastníkovi. Opačný postup totiž popírá výše popsaný smysl zastoupení (má-li zastoupení představovat kvalifikovanou pomoc účastníkovi správního řízení, přičemž zástupce vystupuje jménem zastoupeného, nedává smysl, aby poučovací povinnost správního orgánu byla plněna vůči zastoupenému účastníkovi). Nadto se poučovací povinnost v rámci odstranění vad podání uskutečňuje často písemně (§ 37 odst. 3 správního řádu), a doručují-li se zásadně písemnosti přímo zástupci, nikoli zastoupenému účastníkovi (§ 34 odst. 2 správního řádu), je logické, že i výzva k odstranění vad podání směřuje k zástupci, ne zastoupenému účastníkovi.
34. V projednávané věci správně identifikoval správní orgán I. stupně, že žalobcovo odvolání ze dne 7. 1. 2025 vykazuje vady. Nebylo v něm totiž uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí správního orgánu I. stupně napadáno a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy příp. nesprávnost tohoto rozhodnutí či řízení jemu předcházejícího, což jsou obsahové náležitosti odvolání upravené v § 82 odst. 2 správního řádu. Správně také na toto zjištění správní orgán I. stupně reagoval tím, že připravil výzvu k odstranění těchto vad podaného odvolání, jak mu ukládá § 37 odst. 3 správního řádu. Pochybil však, když tuto výzvu zaslal přímo žalobci a nikoli jeho zástupci.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

35. Došlo tak i k porušení žalobcova práva na pomoc při odstraňování vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť i ta měla být, jak už soud výše uvedl, adresována jeho zástupci.
36. Tím, že žalovaný pak o odvolání rozhodoval bez toho, aby byly odstraněny zmíněné vady odvolání, porušil právo žalobce na vymezení rozsahu odvolání a odvolacích důvodů. Přestože podle § 98 odst. 1 PřestZ platí, že odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, nelze jen na základě tohoto ustanovení účastníku upírat právo sám vymezit rozsah a především odvolací důvody. Účastník přestupkového řízení je navíc oprávněn v odvolání a v průběhu odvolacího řízení uplatňovat nové skutečnosti nebo důkazy (§ 97 odst. 1 PřestZ). Tyto procesní možnosti mu však byly postupem správního orgánu I. stupně a žalovaného upřeny. Nelze než dovodit, že jde o zásadní procesní vadu, která mohla mít vliv na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí.
37. Není přitom možno souhlasit se žalovaným, který s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2017, č. j. 30 A 35/2015-32, tvrdí, že ne vždy absence výzvy k doplnění odvolání představuje vadu, která musí mít za následek zrušení správního rozhodnutí o tomto odvolání. Situace řešená krajským soudem v Brně v odkazovaném rozsudku se totiž od situace, jež nastala v nyní projednávané věci, podstatně lišila. Nejednalo se tam totiž o úplnou absenci výzvy k odstranění vad odvolání, resp. o její adresování účastníkovi namísto jeho zástupci, ale o její formulaci. Brněnský krajský soud proto s odkazem na judikaturu NSS konstatoval, že ne každé procesní pochybení správního orgánu vede k nutnosti zrušit napadené rozhodnutí (to je však dnes již stanoveno přímo v § 75 odst. 3 s. ř. s., takže není k dovození tohoto závěru nutno odkazovat na rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2009, č. j. 9 As 72/2008-69). V projednávané věci ovšem pochybení správního orgánu I. stupně nespočívá v tom, že by výzvu adresovanou správně zástupci žalobce nesprávně či nedostatečně formuloval, ale v tom, že ji žalobcovu zástupci vůbec nezaslal, jak byl povinen. V předchozím odstavci přitom soud již vysvětlil, proč tuto vadu nelze považovat za procesní pochybení, které by nemělo vliv na zákonnost, popř. správnost napadeného rozhodnutí. Pochybením žalovaného pak spočívalo v tom, že přistoupil k rozhodování o podaném odvolání, aniž by ověřil, že byly splněny všechny procesní podmínky, tj. i řádné poučení žalobce (prostřednictvím jeho zástupce) o vadách jím podaného odvolání.
38. Za této situace je proto nutno uzavřít, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí je nutno pro shora popsanou zásadní procesní vadu v postupu vedoucím k jeho vydání zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž budou vytčené vady procesního postupu odstraněny.

Závěr a náklady řízení

39. Jelikož soud shledal žalobu důvodnou, výrokem I. tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a to v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s.
40. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch*
- Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobce, neboť bylo žalobou napadené rozhodnutí zrušeno. Žalobce ani přes výzvu soudu náklady řízení nevyčísil, proto soud přistoupil k jejich vyčíslení na základě obsahu soudního spisu.

41. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována uhrazeným soudním poplatkem za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, odměnou za právní zastoupení žalobce za 2 úkony právní služby po 4 620 Kč: příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „*advokátní tarif*“) a sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, celkem 9 240 Kč. Dále dvakrát náhradou hotových výdajů po 450 Kč, celkem 900 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 2 129,40 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tak činí 15 269,40 Kč.
42. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 9. července 2025

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.